

ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА КИЄВА**УХВАЛА**

печерський районний суд міста києва

Справа № 757/20721/22-к

УХВАЛА**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

14 вересня 2022 року слідчий суддя Печерського районного суду м. Києва ОСОБА_2, при секретарі ОСОБА_3, за участю представників заявника ОСОБА_4, ОСОБА_5, слідчого ОСОБА_6, розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в м. Києві клопотання ОСОБА_4 в інтересах Об'єднаного кооператива «ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32» про скасування арешту майна накладеного на підставі ухвали слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 29.07.2022, у рамках кримінального провадження № 12022000000000506,

ВСТАНОВИВ:

В провадження слідчого судді Печерського районного суду м. Києва надійшло клопотання ОСОБА_4 в інтересах ОК «ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32» в порядку ст. 174 КПК України, у вимогах якого просить скасувати арешт майна накладений ухвалою слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 29.07.2022 року у справі № 757/19077/17-к у кримінальному провадженні № 12022000000000506 на земельну ділянку загальною площею 0,4796 га, кадастровий номер: [5110136900:24:010:0037](#), що розташована за адресою: АДРЕСА_1 та земельну ділянку загальною площею 0,0959 га, кадастровий номер: 5110136900:24:010:0038, що розташована за адресою: АДРЕСА_1, а також скасувати всі застосовані даною ухвалою заборони.

Мотивуючи означене клопотання, заявник вказує, що арешт накладено необґрунтовано, з порушенням положень ст. 170 КПК України, без перевірки обставин та підстав накладення такого арешту. Також посилається на те, що накладений арешт грубо порушує право на вільне володіння, користування та розпорядження своїм майном, а також що при накладенні арешту не було враховано відсутність правової підстави для арешту майна, вказує, що арештоване майно, не відповідає ознакам визначених ст. 98 КПК України. Окрім того, заявник вказує, що відношення до розслідуваного кримінального провадження не має.

Окрім того заявник вказує, що в 2013 році та в грудні 2021 р. ОК «ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32» проходило перевірку інспекції державного архітектурно-будівельного контролю в Одеській області 04.12.2013 р. та Управління державного архітектурного-будівельного контролю Одеської міської ради 20.12.2021 р. за наслідками яких ніяких порушень містобудівних умов виявлено не було.

В той же час, ОК «ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32» є підприємством з колективною формою власності, в якому рішення приймаються на загальних зборах більшістю голосів, (на сьогоднішній день це 75%) простих членів кооперативу, при чому участь у зборах мають право брати лише пайовики кооперативу та чи/або їх представники.

У випадку з громадянином Росії ОСОБА_1, останній має право голосу лише 15.10.2020 р., коли він був обраний в склад простого членства ОК ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32», маючи при цьому свій пай, що передбачено Законом України «Про кооперацію».

У судовому засіданні представники ОК ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32» - ОСОБА_4 та ОСОБА_5 вимоги визначені у клопотанні підтримали, просять задовольнити та скасувати накладений арешт.

Слідчий ОСОБА_6 у судовому засіданні щодо задоволення клопотання заперечила, просить відмовити, вказує на обґрунтованості підстав накладення арешту майна.

Слідчий суддя, вислухавши пояснення представників власника майна, слідчого, вивчивши матеріали провадження за клопотанням, приходить до наступного висновку.

Головним слідчим управлінням Національної поліції України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 12022000000000506 від 09.06.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 364-1 КК України.

В рамках наведеного кримінального провадження, ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 29.07.2022 року у справі № 757/19077/22-к накладено арешт на земельну ділянку загальною площею 0,4796 га, кадастровий номер: [5110136900:24:010:0037](#), що розташована за адресою: АДРЕСА_1 та земельну ділянку загальною площею 0,0959 га, кадастровий номер: 5110136900:24:010:0038, що розташована за адресою: АДРЕСА_1 та заборонено органам державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державним реєстраторам, нотаріусам усіх нотаріальних округів, як спеціальним суб'єктам, наділеним функціями державного реєстратора, а також іншим особам, уповноваженим на виконання функцій державних реєстраторів, вчиняти будь-які реєстраційні та нотаріальні дії щодо вищезазначених об'єктів нерухомого майна.

Відповідно до ч. 1 ст. 170 КПК України, арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Відповідно до ч. 1 ст. 174 КПК України підозрюваний, обвинувачений, їх захисник, законний представник, інший власник або володільць майна, які не були присутні при розгляді питання про арешт майна, мають право заявити клопотання про скасування арешту майна повністю або частково. Таке клопотання під час досудового розслідування розглядається слідчим суддею, а під час судового провадження - судом.

Арешт майна також може бути скасовано повністю чи частково ухвалою слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження за клопотанням підозрюваного, обвинуваченого, їх захисника чи законного представника, іншого власника або володільця майна, якщо вони доведуть, що в подальшому застосуванні цього заходу відпала потреба або арешт накладено необґрунтовано.

Виходячи із аналізу викладеного, вказана норма пов'язує право слідчого судді на скасування арешту майна, із можливістю надання учасникам процесу, доказів та відомостей, які вказуватимуть, що арешт накладено необґрунтовано або в його застосуванні відпала потреба та доведеності перед слідчим суддею їх законності та переконливості.

Зокрема, при вирішенні питання про арешт майна для прийняття законного та обґрунтованого рішення, слідчий суддя, згідно вимог ст. 94, ст. 132, ст. 173 КПК України, повинен врахувати: існування обґрунтованої підозри щодо вчинення злочину та достатніх доказів, що вказують на вчинення злочину; правову підставу для арешту майна; можливий розмір шкоди, завданої злочином; наслідки арешту для третіх осіб, а також розумність і співмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження.

Так, як вбачається із ухвали слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 29.07.2022, метою арешту майна, є визначеною в п. 1 ч. 2 ст. 170 КПК України, тобто з метою забезпечення збереження речового доказу у кримінальному провадженні.

Аналізуючи положення кримінально процесуального законодавства з приводу накладення арешту на майно особи, обов'язковою передумовою, яка обґрунтовує необхідність застосування такого заходу забезпечення кримінального провадження як арешт майна, є наявність достатніх доказів, що вказують на вчинення злочину, наявність обґрунтованої підозри, підставу для арешту майна; наслідки арешту для третіх осіб, а також розумність і співмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження, що визначено положенням ч. 2 ст. 173 КПК України.

Європейський суд з прав людини наголошує на тому, що слід врахувати необхідність забезпечення справедливого балансу між конкуруючими інтересами відповідної особи і суспільства в цілому. Необхідно зважати й на те, що цілі, згадані в цьому положенні можуть мати певне значення при визначенні того, чи забезпечено баланс між вимогами відповідних суспільних інтересів і основоположним правом заявника на власність. В обох контекстах держава користується певним полем розсуду при визначенні заходів, які необхідно вжити для забезпечення дотримання Конвенції. Рішення «Sargsyan v. Azerbaijan», n.220.

Відповідно до рішення Європейського суду з прав людини у справі «Ісмаїлов проти Росії» від 06.11.2008 року, де вказувалися порушення ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, в якому зазначено, що кожна фізична та юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше, як в інтересах суспільства на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права».

Нормою ст. 41 Конституції України встановлюється непорушність права особи на володіння, користування і розпорядження своєю власністю.

Відповідно до положень ст. 98 КПК України речовими доказами є матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Разом з тим, як вбачається із наданих суду матеріалів, відсутні відомості вважати, що арештоване майно, а саме земельна ділянка загальною площею 0,4796 га, кадастровий номер: [5110136900:24:010:0037](#), відповідає критеріям визначеним ст. 98 КПК України і є безпосередньо предметом кримінального правопорушення що розслідується, а слідчим не доведено зворотнього, а відтак посилення на наявність правових підстав, передбачених п. 1 ч. 2 ст. 170 КПК України.

При цьому підозра будь-яким особам, в тому числі, службовим або ж посадовим особам ОК ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32» не пред'являлась, що в свою чергу вказує на безпідставність такого обмеження права власника на мирне володіння та користування своїм майном.

У відповідності до практики Європейського Суду з прав людини, володіння майном повинно бути законним (рішення у справі «Іатрідіс проти Греції»). Вимога щодо законності у розумінні Конвенції вимагає дотримання відповідних положень національного законодавства та відповідності принципів верховенства права, що включає свободу від свавілля (рішення у справі «Антріш проти Франції», «Кушоглу проти Болгарії»). Будь-яке втручання державного органу у право на мирне володіння майном повинно забезпечити «справедливий баланс» між загальним інтересом суспільства та вимогами захисту основоположних прав конкретної особи. Необхідність досягнення такого балансу відображена в цілому в структурі статті 1 Першого протоколу. Необхідного балансу не вдається досягти, якщо на відповідну особу буде покладено індивідуальний та надмірний тягар (рішення у справі «Спорронг та Льонрот проти Швеції»).

Крім того, наявність доказів у кримінальному провадженні має давати впевненість у тому, що в даному кримінальному провадженні необхідно накласти вид обмеження з метою уникнення негативних наслідків.

Разом з тим, слідчому судді не надано доказів та не доведено існування правових підстав для подальшого збереження арешту майна, та відсутніми ризиками які слугували підставами для накладення арешту на майно, а відтак клопотання підлягає задоволенню.

Враховуючи вказане, підстав вважати, що існує правова підстава для арешту майна заявника взагалі спростовується, а також слідчий суддя приходить до висновку про відсутність в кримінальному провадженні даних, які б виправдовували подальше втручання держави у право на мирне володіння заявників належним йому майном, у зв'язку з чим вважає за доцільне скасувати арешт майна, вимоги щодо скасування заборон встановлених ухвалою Печерського районного суду від 29.07.2022 також підлягають задоволенню як похідні вимоги.

Керуючись, ст. 41 Конституції України, ст. 1 Протоколу 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ст.ст.174, 309 КК України, -

ПОСТАНОВИВ :

Клопотання ОСОБА_4 в інтересах Об'єднаного кооператива «ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ «СПІВУЧИЙ ФОНТАН НА ФОНТАНСЬКІЙ ДОРОЗІ 30-32» про скасування арешту майна накладеного на підставі ухвали слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 29.07.2022, у рамках кримінального провадження № 12022000000000506 - задовольнити.

Скасувати арешт майна накладений ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 29.07.2022 у справі № 757/19077/22-к на земельну ділянку загальною площею 0,4796 га, кадастровий номер: [5110136900:24:010:0037](#), що розташована за адресою: АДРЕСА_1 та земельну ділянку загальною площею 0,0959 га, кадастровий номер: 5110136900:24:010:0038, що розташована за адресою: АДРЕСА_1 , а також скасувати всі застосовані даною ухвалою заборони.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя ОСОБА_2

Дата ухвалення рішення	14.09.2022
Оприлюднено	09.12.2022
Судовий реєстр по справі 757/20721/22-к	

Рішення	Суд	Форма
Ухвала від 14.09.2022	Печерський районний суд міста Києва	Кримінальне
Ухвала від 14.09.2022	Печерський районний суд міста Києва	Кримінальне